

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1152/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радосав Шобић адвокат из ..., против туженог ББ из..., чији је пуномоћник Зоран Данојлић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/19 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној 10.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/19 од 31.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/19 од 31.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 422/2018 од 27.05.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су ништави и да не производе правно дејство уговор о поклону ОвЗ бр. .../... од 08.10.2014. године, закључен пред Основним судом у Шапцу, Судска јединица у Богатићу, између ВВ из ..., као поклонодавца и туженог ББ, као поклонопримца, као и уговор о доживотном издржавању 1-3-Р 356/14 од 31.01.2014. године, закључен пред Основним судом у Шапцу, између ВВ из ..., као примаоца издржавања и туженог ББ из ..., као даваоца издржавања, као и захтев да се тужиоцу дозволи да продајом кат. парцеле број ..., њива 4. класе, површине 1.97.20 ха и кат. парцеле ..., њива 4. класе, површине 0.70.43 ха, КО ..., наплати своја потраживања у износу од 222.639,25 динара са законском затезном каматом почев од 30.12.2013. године па до исплате, трошкове парничног поступка у износу од 132.410,00 динара и трошкове извршног поступка у износу од 39.372,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 30.12.2013. године па до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 145.840,48 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке, па до коначне исплате, док је преко овог износа захтев туженог за накнаду трошкова спора до траженог износа од 186.000,00 динара, као и захтев за досуду законске затезне камате почев од 28.09.2016. године до дана извршности одлуке, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/19 од 31.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 422/18 од 27.05.2019. године у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су ништави и да не производе правно дејство уговор о поклону ОвЗ бр. .../... од 08.01.2014. године, закључен између ВВ из ..., као поклонодаваца и туженог ББ, као поклонопримца и уговор о доживотном издржавању 1-3-Р 356/14 од 31.01.2014. године, закључен између ВВ, као примаоца издржавања и ББ, као даваоца издржавања, као и захтев да се дозволи тужиоцу да продајом катастарских парцела број ... и ... наплати своја потраживања у износу од 222.639,25 динара са законском затезном каматом од 30.12.2013. године до исплате, те трошкове парничног и извршног поступка.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Ово из разлога јер су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. У ревизији тужилац указује на неуједначену судску праксу. Међутим, у одлуци која је приложена уз ревизију није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овој парници, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Коначно, нема ни потребе за новим тумачењем права које је примењено у овом спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео Основном суду у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 12.11.2015. године. Првостепена пресуда донета је 27.05.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 394.421,25 динара. Другостепена пресуда донета је 31.10.2019. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за вођење парнице, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић